

Drikfældigheden er, og hvor skadelig den er for den, der er forfalden dertil, komme vi nok efterhaanden bort derfra, men ikke ved Lovgivningsforanstaltninger af denne uheldige Art, der foreslaas her i dette Lovforslag.

J. H. Jensen: Skønt jeg har et fra den ærede foregaaende Taler ikke lidet forskelligt Syn paa den foreliggende Sag, vil jeg dog kunne slutte mig til en Del af hans Udtalelser og da navnlig til hans Betragtninger om Dansk Afholdsforening. Det er sikkert nok, at vi tro ikke, at vort bedste Vaaben er Lovparagraffer og Forsøg paa en Ordning, som Befolkningen ikke kan holde Trit med. Jeg tror, at man ad Oplysningens Vej vil kunne udrette det bedste Arbejde i Afholdssagens Tjeneste. Det gælder om at bibringe Folk den Bevidsthed, at Brugen af berusende Drikke er skadelig, endog ødelæggende. Naar den ærede sidste Taler har den Anskuelse om Afholdsbevægelsen, at den er en smuk og god Sag, kunde det ogsaa være skønt for det ærede Medlem at høre, hvad Afholdsbevægelsen har udtalt i den til Rigsdagen indsendte Adresse. Det ærede Medlem vil da opdage, at skønt Afholdsbevægelsen ikke særlig sætter Pris paa Lovparagraffer, har den dog heller ikke ønsket fuld Frihed paa dette Omraade, saa at der kunde komme til at ligge en Faldgrube, om jeg saa maa sige, paa hvert Individ's Vej. Hvad vi den Gang ønskede, var, at det saa vidt muligt blev lagt i de kommunale Raads Hænder at afgøre, hvorvidt de ønskede Beværetninger i deres Kommuner eller ikke, og jeg kan heller ikke forstaa, at det ærede Medlem, der dog er for Selvstyretanken paa alle Omraader, er saa bange for ogsaa at give de kommunale Raad denne Myndighed, navnlig hvis vi kunde faa en saadan Reform gennemført som den, vi i Dag allerede have vedtaget. Kunde vi blot komme saa vidt ud ad Vejen, var det et godt Fremskridt. Jeg er for Resen enig med den ærede første Taler i, at det omtrent ogsaa er det eneste gode Fremskridt i dette Lovforslag, at de kommunale Raad faa nogen Indflydelse paa, hvorvidt der i en Kommune skal være eller ikke være den Slags Ting, men jeg er ikke enig med det ærede Medlem i, at der ikke i vore Dage skulde blive givet Bevilling paa Beværetning med berusende Drikke trods de kommunale Raads Protest. Det er i alt Fald fortalt mig, at for ganske kort Tid siden er der givet en saadan Bevilling. Jeg kan ikke indestaa for Rigtigheden

deraf, men det er sagt mig, at der til Harboøre Badehotel skal være givet en saadan Bevilling til Trods for, at Sogneraadet enstemmig havde nedlagt Indsigelse derimod. Formodentlig vil den ærede Minister oplyse, om det forholder sig rigtig eller ikke. Imidlertid vil jeg haabe, at vi kunne faa gennemført en Reform af den Art, at den Myndighed, som nu foreslaas lagt i de kommunale Raad, maa blive bibeholdt, saa at Ministeren i Fremtiden ikke kan give Bevillinger trods Raadenes Indsigelse. Skulle vi faa en saadan Reform gennemført i denne Samling, hvilket jeg ønsker, vil jeg henstille til den højtærede Minister ikke i Mellemtiden at give saadanne Bevillinger, thi at Folk skulle paaprakkes, kan jeg gerne sige, saadanne Foranstaltninger, er jo dog et ret ejendommeligt Forhold. I denne Retning burde de dog kunne raade i deres Kommune, som de ville.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger om de Bestemmelser i Lovforslaget, der angaa saadanne Foreninger, som ønske at have en Slags Beværetning, og hvor Foreningslivet i Virkeligheden kun er en Biting. Det er os alle bekendt, at foruden saadanne Steder, hvor enhver har Lov til at komme og nyde de forskellige Ting, der ere Genstand for Beværetning, idet disse Steder ere oprettede i Ly af Loven, er der oprettet noget i Ly af Grundloven, som hedder Foreninger, og som foregive at have et eller andet Formaal. Ved imidlertid at se nøje paa en Del af disse — dog langt fra dem alle — opdager man, at Medlemmernes Hovedformaal er at samles i Ly af Foreningsmærket til Spil, Drikkeri og slige Ting. Her maa Politiet holde sig uden for, det har ikke noget at gøre der. Paa min Egn have disse Foreninger og Samlingssteder faaet det mere eller mindre populære Navn „Sutter“. Saa snart det Navn nævnes, ved hvert Menneske, hvad der foregaar inden for de Foreningers Døre. De have voldt Politiet megen Ulempe, men det kan intet udrette, da de staa med deres Foreningsmærke, som de have sat ud som Skilt. Der findes nok en Bestemmelse her i Lovforslaget, som muligvis kan raade nogen Bod derpaa, men Foreningerne kunne sikkert finde en Omvej alligevel, og jeg vil derfor henstille til det eventuelle Udvalg at forsøge paa at finde mere skærpede Bestemmelser paa dette Punkt. Jeg ønsker helst, at det ikke bliver forbudt saadanne Foreninger at have Beværetning, men at det blev forbudt dem at beværte med nogen Slags berusende Drikke.